

زمان الدین زُمره،

اهدا به رفیقِ شهیدِ داکتر نجیب الله،

شهیدِ شہامت

ای مردِ سنگر و قلم و شور و عشقِ پاک
بہرِ وطن، برای خاک!
جیبِ کدام فتنہ پذیرا شد و گرفت؟
دستورِ قتل ترا
بر سرای خاک

* *

ای مردِ قہرمان
شرما به آن کذابِ جهانیِ عہدشکن*
-بزار مرگِ تو تندیسہ شکوہ -
کز روی قصد
فرزانه یی به سان ترا پای دار برد

* *

آری!

فرزانهء زمان
ای مردِ نامدار
نامرد بود آن کہ ترا، بستہ با رسن
سوی عدم کشاند
از صبح روزگار بُرد

* *

ای مردِ کارزار!

در قلبِ هر شجاع که به خاکش بیسته دل
محفوظ جای تُست

زیبا و پایدار

تا هست آرمانِ وطنِ آرمانِ حزب

زنده است کارزار

سرخروی و سربلند برفتی ز مُلکِ خود

توصیفِ تو رواست

* *

ای مردِ عشق و سوز!

دیدند

آغازِ روز

پتیاره گان دوزخی تشنه کام

با چشمهای تیره ترا تا فرودِ شام

آزرده و غمین

اما چی نازنین

افسانه آفرین

افسانه آفرین

* *

رفتی ز بینِ ما

بر جاست دینِ ما

در اهتزاز بُود تا کنون به نام تو

گلگونه بیرقِ پیکارِ راه داد

* * *

*- سازمان جهانی ملل متحد.